

בש"פ 5735/14 - אביאל היילה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 5735/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: אביאל היילה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 27.8.2014 בעמ"ת 39350-08-14 שניתנה על ידי כבוד השופט הבכיר צ' גורפינקל

בשם המבקש: עו"ד ליאור גולן; עו"ד אביטל אמסלם

בשם המשיבה: עו"ד קרן רוט

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט צ' גורפינקל) בעמ"ת 39350-08-14 מיום 27.8.2014, בגדרה קיבל את ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום (השופטת י' הניג) במ"ת 31517-08-14 מיום 26.8.2014, וביטל את הארכה שניתנה במסגרתה לשם הפקדת ערבויות שונות שנועדו לאפשר את שחרורו של המבקש, ולהבטיח את התייצבותו בהליכי השפיטה בעניינו.

1. המבקש נעצר ביום 20.8.2014 בחשד לביצוע עבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בדיון בהארכת מעצרו (במעצר ימים) באותו יום הורה בית משפט השלום (השופט א' רונן) לשחררו בהינתן הפקדה של חמש מאות ש"ח, ערבות צד ג' בסכום של אלף ש"ח וערבות עצמית בסכום של אלף ש"ח. כיוון שהמבקש לא הצליח לעמוד בתנאים אלה הוא נותר במעצר. כתב האישום נגדו, שמייחס לו גניבת אופניים שהיו קשורות לעמוד מתחת לביתו של המתלונן, הוגש ביום 21.8.2014. באותו יום בדיון בבקשה למעצרו עד תום ההליכים הורה בית משפט השלום (השופט ש' אבינור) על החלת תנאי השחרור שנקבעו בהליך מעצר הימים גם על הבקשה למעצר עד תום ההליכים. כיוון שהמבקש לא הצליח לעמוד בתנאים אלה גם הפעם הוא נותר במעצר. לנוכח זאת, ביום 24.8.2014 נדון עניינו שוב. בית משפט השלום (השופטת י' הניג) הורה על מתן ארכה להפקדת חמש מאות ש"ח וערבות צד ג' בסכום של חמש מאות ש"ח כיוון שמצא כי המשך המעצר לא יהיה מידתי בנסיבות העניין. לאחר שלא הצליח המבקש להעמיד את הערבויות שוב, נדון עניינו ביום 26.8.2014 שוב ובית משפט השלום (השופטת י' הניג) הורה שעם חתימת המבקש על התחייבות עצמית בסך של אלף ש"ח, הוא ישוחרר ותינתן לו ארכה עד ליום 28.8.2014 להפקיד את הערבויות הנוספות שנקבעו ביום 24.8.2014.

2. המשיבה ערערה על החלטתו האחרונה של בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי קבע שאין מקום לשחרר את המבקש ולתת לו ארכות נוספות להפקדת הערבויות, כיוון שלא ניתן לסמוך עליו שיתייצב מרצונו להמשך ההליכים, כיוון שהוא פליט בישראל.

3. מכאן בקשת הרשות לערור שלפניי. המבקש טוען כי בית המשפט המחוזי קבע שאין מקום לשחררו ולתת ארכה נוספת בעניינו רק משום שהוא פליט ולא יתייצב בשל כך מרצונו להמשך ההליכים בעניינו. לטענתו, הדבר מנוגד לפסיקתו העקבית של בית משפט זה, שקבעה כי אין בשיוכו של נאשם פלוני לקבוצה מסוימת כדי ללמד על יסוד סביר לחשש שיתחמק מהליכי השפיטה בעניינו. בפועל, בקשתו של המבקש היא לקבל ארכה נוספת לשם הפקדת הערבויות, תוך שהוא משוחרר.

4. בדיון לפניי, התנגדה המשיבה לשחרור את המבקש ללא ערבויות מחשש שהדבר יהווה תקדים, זאת אף שהסכימה כי אין בעניינו של המבקש עילה למעצר עד תום ההליכים. באשר לחשש מאי התייצבותו להליכים המשפטיים בעניינו, טענה המשיבה כי למבקש מספר כתובות והציגה לכך ראיות מחקריות. עוד טענה המשיבה כי בתיק אחר שתלוי ועומד נגדו הצליח לגייס את סכום הערבות הנדרש, ולכן אין מקום לוותר על הערבויות בתיק הנוכחי.

5. לאחר העיון בבקשה ושמיעת טענות הצדדים, מצאתי כי דין בקשת הרשות לערור להתקבל ולידון כערר, וכן כי דינו של הערר להתקבל, וזאת כיוון שבבקשה נסיבות מיוחדות, ששיקולי צדק מחייבים את התערבות בית משפט בהן. משכך, לא מצאתי צורך לדון בטענותיו העקרוניות של המבקש.

6. המבקש, פליט אריתראי, נמצא במעצר זה עשרה ימים אך ורק בשל אי יכולתו לעמוד בערבויות שנקבעו לו. בהליך אחר שנפתח נגדו בשל מעשה עבירה דומה ביולי 2014 הצליח לעמוד בערבויות שנקבעו לו, אחרי שהופחתו, וגם זאת לאחר מספר ימים במעצר. בשל כך לא מצאתי כל סיבה, בנסיבותיו של המקרה הספציפי בלבד ומבלי שיש בהכרעתי כדי להשליך למקרים אחרים, להמשיך ולדרוש מהמבקש ערבויות שברי כי אינו יכול לספקן כל עוד הוא במעצר. על כן, מצאתי כי דין הערר להתקבל. החלטת בית המשפט המחוזי מבוטלת בזה. המבקש ישוחרר בבית משפט השלום בתל אביב-יפו עם חתימתו על התחייבות עצמית בסך אלף ש"ח, והוא יוכל להפקיד את הערבויות הנוספות

שנקבעו בהחלטת בית משפט השלום מיום 24.8.2014 עד ליום 9.9.2014 בשעה 10:00. לא יעשה כן, ייעצר ויובא בפני שופט תורן בבית משפט השלום בתל אביב-יפו ביום 9.9.2014.

7. סוף דבר, הערר מתקבל כאמור בפסקה 6 לעיל.

ניתנה היום, ה' באלול התשע"ד (31.8.2014).

שופט
